

Merprovenuet i det første kvartal kunne herefter anslås til ca. 430 mill. kr.

Merprovenuet ville først nå sin fulde størrelse, ca. 565 mill. kr. pr. kvartal, i det 6. kvartal efter merværdiafgiftens ikrafttræden.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget anbefalede det af *Peter Nielsen* (S), der dog oplyste, at der i hans parti var delte meninger om merværdiafgiften. Hvis skatterne eller dele af dem imidlertid skulle flyttes fra indkomst til forbrug, var merværdiafgiften den bedst egnede afgiftsform. *Henry Christensen* (V) udtalte, at heller ikke hans parti havde noget særligt tilovers for merværdiafgiften. Man betragtede den udelukkende som et middel til at skabe grundlag for den fornødne skattereform, og det blev *skattereformens indhold*, der blev bestemmende for partiets stilling. Skulle de ønskede ændringer af indkomstskattesystemet imidlertid gennemføres, var en merværdiafgift på 10 pct. ikke tilstrækkelig, selv om man naturligvis ikke ønskede højere merværdiafgift, end hensynet til indkomstskattereformen nødvendiggjorde. *Knud Thomsen* (KF) fandt lovforslagets *princip hensigtsmæssigt*. Der var imidlertid vigtige spørgsmål, som endnu ikke var løst under den indgående udvalgsbehandling, som de tilsvarende lovforslag i de tidligere folketingsår havde været underkastet, f. eks. spørgsmålet om *landbrugets* særlige ønsker og spørgsmålet om hensynet til *importørerne*. Han kunne ikke tilslutte sig ønskerne om at få procentsatsen i vejret, idet dette kunne udløse krav om yderligere kompensationer. *Skytte* (RV) betragtede lovforslaget som *led i en skattereform*. Som isoleret foranstaltning kunne hans parti ikke tiltræde det, og han kunne ikke tilslutte sig ønskerne om en højere procent. Han håbede, at folketinget ville vise sig arbejdsdygtigt, så skattereformen kunne gennemføres i løbet af folketingsåret. *Aksel Larsen* (SF) fandt det ikke umiddelbart forståeligt, at regeringen ville genoplive det havarede forslag om merværdiafgift, som han var meget *betænkelig* over. Han måtte afvise, at man ville forrykke den sociale balance ved at forøge forbrugsafgifterne og formindske de direkte skatter. Afgørende for lovforslagets skæbne måtte formentlig blive forhandlingerne om en *skattereform* i det hele taget. I øvrigt fandt han en reform af det indirekte skattesystem lige så påkrævet som en reform af det direkte skattesystem. Også *Rimstad* (Uafh) fremhævede sammenhængen mellem merværdiafgiften og skattereformen i øvrigt. Merværdiafgiften som afløsning af engrosomsætningsafgiften kunne først diskuteres, når man kendte den sammenhæng, i hvilken den skulle anvendes. Der måtte foreligge en disponeringsplan, som kunne godkendes. En merværdiafgift afgav et for let, et for inciterende *skatteforøgelsesgrundlag* for finansministeren. Han sluttede med at anbefale sit partis forslag om en direkte